

Olles Sjö 2 – 3 oktober 2004

Olle hade sen tidigare erbjudit sig att ordna en fisketur till *Olles Sjö*. Denna helg skulle det äntligen bli av.

Olles Sjö, vackert belägen i trakterna strax norr om Karlskrona, är en mysig liten skogssjö, knappa kilometern lång och med varierade bottenförhållanden. Den har ett bra bestånd av abborre och gädda då fisketrycket är i det närmaste obefintligt.

Denna sjö är också Olles hemmavatten. Det var här som Lille Olle fick blodad tand som barn. För övrigt kan nämnas att det var här som jag började fiska tillsammans med Olle för så där en 25 år sedan. Om denna sjö går det sägner om storväxta gäddor som hugger på mindre gäddor samt om abborrar på flera kilo, simmande i plastkassar. En del av dessa historier kan jag intyga, en del kan jag inte...

Inför denna tur stod det klart att vi skulle behöva två båtar. Då det redan finns en båt till förfogande i sjön, skulle det räcka med en båt till. "Hu långt är det från vägen till sjön?" frågade Janne. "Kanske fem-sex hundra meter" "Tror du vi kan få dit min aluminiumbåt?" undrar densamme. "Ja det tror jag" blev mitt svar. Sagt och gjort.

Olle och Anders Ekdahl tar sig direkt till Blekinge från Lund, medan jag gör en omväg för att hämta Janne med båten i hans stuga i Björka.

Vi anländer sen förmiddag och tar oss direkt upp till sjön. E:65ans asfalt blir till grusväg som blir till skogsväg som blir till traktorstig som blir till... ja, traktorstigen tar så småningom slut på en liten vändplats i skogen. Kvar har vi dryga halvkilometern. Vi fattar det kloka beslutet att försöka ta båten på trailern ner för skogsstigen. Det går förvånansvärt lätt förutom några trickiga passager förbi stubbar och stenar. Att bära båten hade i och för sig gått, men hade varit mycket jobbigare. Tur att vi chansade på trailern.

Äntligen framme...

Vi tar en välbehövlig paus och inleder med att ägna oss åt korvgrillning. Medan vissa förbereder brasan tacklar vissa sina spön och gör några "provkast". I första kastet hugger det på Olles wobblers, men fisken släpper efter en kort stund.

Vi ger oss ut på sjön. Olle har åter igen kontakt med fisk, vid andra eller tredje kastet. Det verkar lovande...

Janne demonstrerar en säregen invevningsteknik

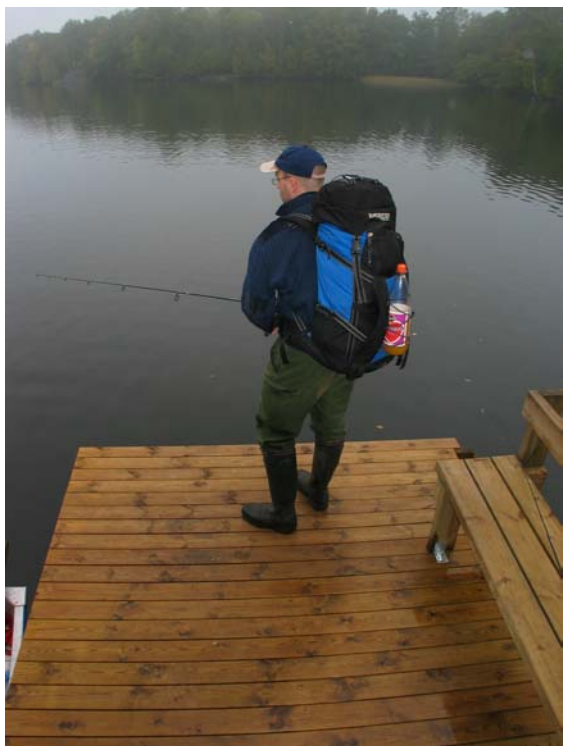
Märkligt nog händer inget mer på en bra stund. Den svaga sydostliga vinden som blåste på morgonen har gradvis avtagit för att lägga sig helt, och en lätt dimma lägger sig över sjön. Vi fiskar målmedvetet av de hetaste ståndplatserna som Olle pekar ut åt oss. Detta metodiska fiske belönas till slut och innan dagen är över har alla i sällskapet fått tröstmånga fiskar.

Janne drillar utralätt

Inga jättegäddor precis men dock fisk

Anders provar fisket från badbryggan

Eftermiddagen har blivit till sen eftermiddag och vi bryter fisket framåt

femtiden. För Anders del har dagen varit en höjdare då han fått uppleva sitt livs närkontakt med berguv på några tiotals meter håll.

Kvällen ägnas åt samkväm efter att ha avnjutit en furstlig supé som Olle tillagat.

Supén serveras i salongen.

Söndagen

Söndagen börjar som lördagen slutade – dvs. med dimma. Vi kommer igång efter en förstärkt engelsk frukost men det är trögt. Vi går över till flugfiske uppe i den grunda sutarviken med magert resultat.

Längst upp i sutarviken

Senare på eftermiddagen bryter solen genom dimman vilket inger litet hopp om bättre fiske. Våra önskemål om tunga gäddhugg infrias dock inte. Sjön släpper inte ifrån sig mycket mer än småväxta ströggäddor.

En vacker höstdag

Pimpelfiske

Fika

Olles place

Innan vi kastar in handduken avslutar vi med att prova pimpelfiske efter abborre. Vi börjar nära stranden och driver sakta ut över sjön. När min balanspirk kommer ner till en 5-6 meter får jag ett rejält hugg. Efter några kraftiga knyckar blir det slaklina är jag finner mig skyldig Janne en balanspirk; om nu inte gäddan som tog den skulle ha godheten att lämna tillbaka den vilket är föga troligt. Ny pirk, och samma sak händer mig igen en stund senare! Janne kommenterar det inträffade men tar tyst tillbaka det när även han drabbas av samma öde.

Vi tar detta som ett tecken att ägna åt oss annat i stället. Som t.ex. att plocka trattkantareller. ”Dom är goda” förklarar vi för Janne och det är skäl nog för att ägna återstoden av söndagseftermiddagen åt denna trivsamma sysselsättning.

Text och bild: Tord Andreasson

Nybliven svampentusiast